

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Regeringens holdning er – det vil jeg gerne sige endnu en gang – tilkendegivet i åbningsredegørelsen af 3. oktober og også i tiltrædelseserklæringen af 31. august; det er det, der er regeringens grundlag.

For så vidt angår overenskomstforhandlingerne, som fru Ebba Strange kommer ind på, så er det regeringens standpunkt, at de nye overenskomster bør tilvejebringes, så vidt det overhovedet er muligt, på normal måde, dvs. gennem forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. Regeringen har ikke ønsket at besværliggøre disse forhandlinger ved at give ganske bestemte anvisninger på, hvordan spørgsmålet skal løses. Vi har alene peget på, at alle samfundsgrupper bør arbejde ud fra den målsætning, at den nedgang i stignings-takten for pengeindkomsterne – bemærk: pengeindkomsterne – der har præget de sidste par år, må videreføres. Det er det, vi har sagt.

Vi har endvidere stillet i udsigt, at vi ville indbyde arbejdsmarkedets parter til forhandlinger om den mest hensigtsmæssige måde at udforme den politik på – altså den politik, som også går ud på, at de reelle indkomster ikke skal nedsættes, ikke skal forringes. Det har vi også sagt, at det er vi villige til at drøfte med arbejdsmarkedets parter i de såkaldte trepartsforhandlinger.

Hvis man ønsker et klarere svar, så må jeg sige: det forudsætter, at man er profet, og selv om vi tillægger os store egenskaber i regeringen, så kan vi altså ikke præcis sige, hvordan forløbet af arbejdsmarkedets forhandlinger vil være. Derfor forbeholder vi os ret til at vurdere situationen, når vi kender noget mere til, hvordan udviklingen er i de forhandlinger, som nu forhåbentlig kommer i gang – forhåbentlig på et realistisk grundlag.

Ebba Strange (SF):

Jeg har også læst, at regeringen ønsker, at overenskomstforhandlingerne skal føres mellem arbejdsmarkedets parter, og at man ikke skal blande sig i dem fra regeringens side. Det vil jo så vise sig, om det kan komme til at gå sådan.

Men vi har altså ikke fået svar på, om ministeren for skatter og afgifter tegner regeringen. Det er åbenbart meget svært for statsministeren at vide, hvad regeringen egentlig

mener med det dér med at sikre realindkomsterne. Derfor vil jeg godt gentage spørgsmålet: mener statsministeren også, at det, der er aftalt, betyder, at reallønnen i hvert tilfælde ikke vil stige? Det er det ene tillægsspørgsmål.

Det andet tillægsspørgsmål er: er statsministeren ikke enig med mig i, at de beregninger er rigtige, som viser, at store grupper lønmodtagere faktisk har haft en reallønsnedgang i 1978? Nu begyndte statsministeren at snakke om pengeindkomster, og jeg ved godt, der er forskel på pengeindkomster og realløn; det, vi taler om nu, er realløn. Jeg vil godt spørge, om statsministeren, som sikkert også læser økonomiske redegørelser og sådan noget, ikke er enig med mig i, at der er sket en reallønsnedgang for visse grupper af lønmodtagere i 1978. Jeg må tage til efterretning, at ministeren for skatter og afgifter altså ikke tegner regeringen – sådan har jeg forstået statsministeren nu.

Voigt (FP):

På et tidligere spørgsmål fra hr. Svend Andersen (Rosk. a.) ville statsministeren ikke svare, og nu sagde statsministeren i sit andet indlæg, at det ville være at profetere. Jeg kan da medgive statsministeren, at overenskomstforhandlingerne godt kan blive noget, hvis udfald man kan spå om. Men hvis vi nu forestiller os, at vi spår, hr. statsminister, at det lykkes Thomas Nielsen at få gennemtruffet f. eks. en lønforhøjelse på, skal vi sige mellem 5 og 8 pct., skal man så tage skatte- og afgiftsministerens ord for pålydende, når han siger, at det så omgående vil medføre, at disse 5–8 pct. vil blive modsvaret af en ny afgiftsbuket eller momsforhøjelse? Det synes jeg ærlig talt statsministeren må kunne svare klart og tydeligt på. Hvis det forholder sig, som skatte- og afgiftsministeren har sagt, så vil det jo være omsonst, at man sidder og fører lønforhandlinger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til statsministeren af:

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

»Er statsministeren enig med skatte- og afgiftsministeren i, at det eneste, der kan gi-